

Documentació Roda Premsa AMIANT

Manifest amiant Barcelona 8.4.19

L'Amiant és un assassí silencios i lent que juga al contraatac de les persones treballadores. Però per a jugar al contraatac, per a agotzonar-se en el teixit corporal de la persona exposada, necessita la complicitat, i fins a la cooperació necessària d'un empresari incomplidor. Això és el que volem denunciar en el dia d'avui, **el silenci còmplice de Metro Barcelona i Metro Madrid, per no prendre mesures adequades que protegeixin veritablement la vida i la salut dels seus treballadors i treballadores.**

Cada vegada que un empresari afirma que l'amiant és un problema del passat, a més de mentir, està agredint novament als companys i els familiars de les víctimes de l'amiant. Una agressió que, unida a l'agressió física, la converteix en més injustificada i innecessària. Per això estem avui aquí, i estarem on sigui necessari en l'obstinació de combatre-la.

Sobren normes, sobren propostes i fins i tot **hi ha diners per a solucionar els problemes derivats de l'amiant. Però falten ètica, voluntat i valentia en els gestors que han de prendre les decisions de complir les normes i destinar pressupost per a la seva erradicació.**

Per això, avui volem cridar, alt i clar **LES VERITATS DE L'AMIANT:**

1r) L'amiant, no és un problema del passat, sinó que **les seves conseqüències més nocives es mostren en el present per incompliments del passat i del present.**

2n) Incompliments empresarials derivats de no haver actuat amb tota la diligència exigible, no només en el passat, sinó també en el present.

3r) **Tampoc és necessari legislar més, sinó fer complir la legislació existent.**

4t) Perquè el bon treball d'erradicació i control, realitzat en altres empreses, demostra que si es vol, es pot. Per això necessitem col·laboració transparent de les empreses, en totes les mesures pendents d'execució:

- **Avaluacions de riscos i mesures adequades.**
- **Llistats de treballadors exposats i sospitosos.**
- **Aplicació adequada de protocols de salut específics.**
- **Reconeixement pacífic de malaltia professional i indemnització adequada a víctimes i familiars.**
- **Inventari d'instal·lacions que donin pas a "Plans de Desamiantado"...**

5è) Moltes d'aquestes mesures, són mesures organitzatives i planificadores, que ni tan sols comporten cost inicial.

Els drets a la vida, la seguretat i la salut són drets Fonamentals en la nostra Constitució i en els Tractats Internacionals subscrits per Espanya. En paraules del Dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu sobre «Erradicar l'amiant a la UE» (2015/C 251/03), al punt 2.10: **"la integritat física és un dret humà fonamental inscrit, entre altres, en la Carta Europea dels Drets Fonamentals. Les polítiques de la UE han de concebre's per a protegir aquest dret. Això afecta principalment a les polítiques de salut pública i les polítiques sobre seguretat i salut en el treball, però també a altres àmbits polítics relatius a la possible exposició a l'amiant i a com ha de tractar-se el mateix"**

Enfront d'un problema de salut laboral i pública d'aquestes dimensions podem fer dues coses:

- Podem mirar per a un altre costat i seguir ajustats al compliment formal i reactiu enfront de cada nou cas.
- Però també podem ser veritablement proactius, i avançar el moment preventiu sobre la base de propostes europees, contrastades i solvents, que demà seran llei positiva, i que algun país ja ha posat en marxa.

Lamentablement, tant Metro Barcelona com Metro Madrid, estan practicant el primer: **Una gestió empresarial de negociació, que suposa una flagrant conculcació de drets fonamentals de les persones treballadores, actives i passives. I ho estan fent amb diners públics, amb diners de tots els ciutadans. Per això ens hem vist obligats a múltiples mobilitzacions, vagues i denúncies. I no ens detindrem en l'obstinació que les empreses compleixin amb les seves obligacions, i paguin les conseqüències derivades dels seus incompliments.**

Però tampoc oblidarem la responsabilitat dels responsables polítics en aquest assumpte. Considerem inajornable que els grups parlamentaris aprovin ja la **"Proposició de Llei de creació d'un fons de compensació per a les víctimes de l'amiant"**, en la qual es treballa llarg temps. I mentre això succeeix, hem de seguir la lluita i ser l'altaveu perquè la veu de les persones treballadores arribi a totes les seues on hagi de ser escoltada.

L'actual gestió dels Metropolitans -tant empresarial com política-, és **perillosa** totalment de vista. Per a tots els treballadors i per a tot el cos social, **perquè s'està posant en perill al mateix Estat de Dret. Perquè la subjecció al principi de legalitat, que obliga a tots els ciutadans, s'està conculcant per directius/polítics d'empreses públiques (per tant de tots), gestionant recursos públics (per tant de tots).**

Per tot això, **no podem assumir aquesta actitud negacionista i economicista** de les empreses, quan sabem que la **Directiva Marco de Seguretat i Salut (89/391/CEE del Consell, de 12 de juny de 1989)** –veritable pedra angular de la seguretat i de la salut dels treballadors europeus-, ja va establir que les decisions de seguretat no es poden vincular a raons d'índole purament econòmiques, que és just el que estan fent les empreses que denunciem.

En el cas concret dels plans de retirada d'amiant, **contra els arguments econòmics subjacents, el Dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu sobre «Erradicar l'amiant a la UE» (2015/C 251/03) va assenyalar que "...En l'àmbit europeu, es disposa de diverses línies pressupostàries i programes per a accions d'aquest tipus...". Per això és doblement oneros i intolerable, continuar arriscant la salut i les vides de persones exposades, quan existeixen recursos disponibles per a erradicar l'amiant en espera de ser emprats. No corregir el rumb seria assumir la falta d'ètica i humanitat dels actuals gestors, a més de la seva nefasta gestió econòmica desaprofitant els recursos que la Unió Europea posa a la disposició dels Estats membres. Enfront d'això, no hem de desistir de l'obstinació de protegir a tota la classe treballadora, i exigir les màximes condemnes de la classe directiva/política negligent i culpable.**

Acabem, reiterant la primera conclusió del Dictamen emprat com a fil conductor argumental quan afirma: "La total eliminació de tot l'amiant usat hauria de ser un objectiu prioritari de la Unió Europea...".

Companys i companyes, avui estem aquí perquè creiem fermament que la vida d'una sola persona justifica les mobilitzacions i les vagues que siguin necessàries:

- Perquè la Prevenció de Riscos Laborals és una ACTITUD abans que cap altra cosa. Perquè la Prevenció de Riscos Laborals, abans que obligació legal és obligació ètica. Per això és gran la indignació de molts treballadors que es pregunten per què directius d'empreses públiques, que gestionen recursos públics, donen la callada per resposta, quan la lògica i les lleis els obliguen a motivar les seves decisions.

- Perquè el Dictamen citat posa l'accent especialment en el que concerneix l'exemplaritat del sector públic i els espais públics. Per això és necessari i urgent avançar l'actuació al moment proactiu. Perquè la vida i la salut dels treballadors està per sobre de qualsevol altra consideració. Perquè difícil no significa impossible. Perquè sense vida, cap altre dret té sentit.

- **Perquè l'expectativa recuperadora d'una sola vida, quan es detecta precoçment la Malaltia Professional per Amiant, és raó més que sobrada per a exigir actuar amb la diligència que avui, ara mateix, està faltant.**

- **Perquè fer Salut Laboral i fer Acció Sindical són la mateixa cosa, el nostre objectiu és mantenir vius a tots els treballadors que han estat, o han pogut estar, en contacte amb amiant. Per això no pararem fins a aconseguir l'actuació política i empresarial que aconseguixi erradicar a aquest assassí silenciós anomenat Amiant.**

COMUNICAT DE PREMSA CCOO METRO BARCELONA/METRO MADRID

L'amiant en els principals Metropolitans mobilitza, novament, a CCOO.

- ♣ Les empreses Metro de Madrid i Metro de Barcelona continuen sense donar una resposta contundent, respectuosa i certa, a les víctimes de l'amiant (tant les actuals, com les potencials).
- ♣ En la seva estratègia de "tirar pilotes fora", neguen la presència actualitzada del risc –parapetant-se en la seva prohibició legal des de 2002-, però oblidant exposicions passades, i presents, per falta d'avaluació adequada i mesures de protecció adequades.
- ♣ Una estratègia mortal que obliga a jugar a la "ruleta russa" a personal en actiu i jubilat, transcorreguts els anys de latència del mal (científicament demostrat que pot ser superiors a 30 anys)

CCOO creu que en el desgraciat tractament de l'amiant en els Metros de Barcelona i Madrid, queden moltes accions pendents de desenvolupar, i que els treballadors han de comptar amb totes les possibilitats – presents i futures-, sense que es retallin els seus drets a una protecció eficaç (per a treballadors en actiu) i a controls postocupacionals per a les persones jubilades. Per això, exigim mesures que no s'estan desenvolupant adequadament:

- Avaluacions de riscos i mesures de prevenció i protecció adequades.
- Llistat de treballadors exposats (actius i jubilats), i sospitosos d'exposició.
- Aplicació adequada de protocols de vigilància de salut específics (PIVISTEA).
- Reconeixement de malaltia professional i indemnització adequada a víctimes i familiars.
- Inventari d'instal·lacions amb amiant i materials amb amiant (MCA) que donin pas a:
  - "Plans de Desamiantado"

Lamentablement, **tant Metro Barcelona com Metro Madrid, estan practicant una política de negació, que suposa una flagrant conculcació de drets fonamentals de les persones treballadores, actives i passives. I ho estan fent amb diners públics, amb diners de tots els ciutadans.** Per això ens hem vist obligats a múltiples mobilitzacions (...), convocatòries de vaga (...) i denúncies (...) enfront de la Inspecció de Treball i Seguretat Social i la Fiscalia de Sinistralitat Laboral. I no ens detindrem en l'obstinació que les empreses compleixin amb les seves obligacions, i paguin les seves conseqüències quan incompleixin.

CCOO considera inajornable que els grups parlamentaris aprovin ja la "Proposició de Llei de creació d'un fons de compensació per a les víctimes de l'amiant", en la qual treballa llarg temps. Mentrestant, lluitarà perquè la veu de les persones treballadores arribi a totes les seves necessàries: la parlamentària, l'administrativa i la judicial.

Perquè la realitat és que no hi ha indemnització que valgui si no hi ha justícia. I que les víctimes i els seus hereus mereixen no renunciar a res, quan ja s'ha perdut el més valuós: la vida o la salut.

L'actual gestió dels Metropolitans -tant empresarial com política-, és perillosa totalment

de vista, per a tots els treballadors i per a tot el cos social, perquè es posa en perill al mateix Estat de Dret. Perquè la subjecció al principi de legalitat, que obliga a tots els ciutadans, s'està conculcant per directius/polítics d'empreses públiques (per tant de tots), gestionant recursos públics (per tant de tots).

CCOO, no podem assumir l'actitud negacionista i economicista de les empreses, perquè la Directiva Marco de Seguretat i Salut (89/391/CEE del Consell, de 12 de juny de 1989) -pedra angular de la seguretat i de la salut dels treballadors europeus-, ja va establir que les decisions de seguretat no es poden vincular a raons d'índole purament econòmiques, que és just el que estan fent les empreses.

En el cas concret dels plans de retirada d'amiant, contra els arguments econòmics subjacents, el Dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu sobre «Erradicar l'amiant a la UE» (2015/C 251/03) va assenyalar que "...En l'àmbit europeu, es disposa de diverses línies pressupostàries i programes per a accions d'aquest tipus...". Per això és doblement oneros i intolerable, continuar arriscant la salut i les vides, quan existeixen recursos disponibles per a erradicar l'amiant en espera de ser emprats. No corregir el rumb seria assumir la falta d'ètica i humanitat dels actuals gestors, a més de la seva nefasta gestió econòmica desaprofitant els recursos que la Unió Europea posa a la disposició dels Estats membres. Enfront d'això, CCOO no desistirà de la seva obstinació de protegir a tota la classe treballadora, i exigir les màximes condemnes de la classe directiva/política negligent i culpable.